

Sygn. akt VI RCa 189/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Hanna Niewiadomska (spr.)
Sędziowie:	SO Jolanta Biernat – Kalinowska SO Lech Dłuski

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2020 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa mał. F. T. repr. przez matkę J. T.

przeciwko M. T.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda mał. F. T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie

z dnia 27 sierpnia 2020 roku, sygn. akt III RC 284/19

1. Apelację oddala
2. Nie obciąża powoda kosztami procesu za instancje odwoławczą

Jolanta Biernat – Kalinowska Hanna Niewiadomska Lech Dłuski

Sygn. akt VI RCa 189/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2020 r., wydanym w sprawie III RC 284/19 podwyższył alimenty od pozwanego M. T. na rzecz małoletniego F. T. do kwoty po 400 zł miesięcznie, płatnej przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 03 grudnia 2019 r. w miejsce alimentów ustalonych w sprawie VI RC 1434/18 wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 30 listopada 2018 r. w kwocie 300 zł miesięcznie (punkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt II), nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (punkt III), zniósł wzajemnie koszty procesu (punkt IV) oraz nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem syna niewątpliwie koszty jego utrzymania wzrosły. Podniósł jednak, że sytuacja matki małoletniego poprawiła się. Mieszka ona wraz z dzieckiem w N., tam pracuje. Nadto otrzymuje 200 euro wsparcia socjalnego na syna oraz czerpie dochody z (...)w P.. Sąd podkreślił, że pozwany w formie (...) przekazał połowę mieszkania na syna, zatem kwota 400 zł tytułem połowy najmu powinna stanowić dochód małoletniego i być przeznaczana na jego bieżące utrzymanie. Zdaniem Sądu suma powyższych dochodów w połączeniu z kwotą 400 zł pochodzącą od pozwanego oraz wkładem matki małoletniego w jego utrzymanie w całości zaspokoi jego usprawiedliwione potrzeby.

Powyższe rozstrzygnięcie w zakresie punktu II zaskarżyła apelacją przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zarzucając mu naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów pomijającej ich treść, polegające na pominięciu zeznań matki małoletniego o jego usprawiedliwionych potrzebach,
2. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania w treści uzasadnienia wyroku jakie koszty utrzymania małoletniego Sąd uznał za usprawiedliwione, a co się z tym wiąże jaką ich część Sąd scedował na pozwanego a jaką na jego matkę i dlaczego,
3. art. 138 kro oraz art. 135 § 1 i 2 kro poprzez przyjęcie, że kwota 400 zł miesięcznie jest adekwatna do potrzeb małoletniego oraz możliwości zarobkowych pozwanego,
4. art. 135 § 3 kro poprzez przyjęcie, że otrzymywana w N.w ramach wsparcia socjalnego kwota 200 euro ma wpływ na wysokość zobowiązania alimentacyjnego pozwanego.

W oparciu o powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie I poprzez podwyższenie zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniego alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem syna znacznie wzrosły koszty jego utrzymania, przede wszystkich z uwagi na rozpoczęcie edukacji szkolnej. Podkreśliła, że nie wyjechała samowolnie z synem do N., a za świadomą i dobrowolną zgodą pozwanego. Tym samym winien się on liczyć z tym, że koszty utrzymania dziecka w innym kraju będą wyższe niż dotychczas. Zwróciła uwagę, że to ona na co dzień opiekuje się synem stąd powinna ponosić proporcjonalnie mniejsze nakłady na jego utrzymanie.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że zarzuty przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda stanowią jedynie polemikę z prawidłowo ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Zwrócił uwagę, że matka małoletniego decydując się na wyjazd z dzieckiem do N. powinna być świadoma, że koszty jego utrzymania wzrosną. Podkreślił jednak, że zarobki w N. są wyższe niż w kraju. Zwrócił uwagę, że matka małoletniego pracuje, a ponadto otrzymuje dochód z (...)w P.. Tym samym ustalona kwota alimentów w połączeniu ze środkami gwarantowanymi przez matkę dziecka zaspokajają całość jego usprawiedliwionych potrzeb.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku przedstawił swoje wnioski, wskazał na dowody, którym dał wiarę wskazując dokładnie powody tych decyzji. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia i ocenę dokonaną przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, iż nastąpiła w sytuacji stron zmiana stosunków, będąca istotną, w rozumieniu przepisu art. 138 kro.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, dlaczego sąd ustalił, że nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

Przypomnieć tylko w tym miejscu należy, że Sąd Rejonowy wskazał na upływ czasu od wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, obecny wiek małoletniego powoda oraz rozpoczęcie przez niego edukacji szkolnej. Słusznie również Sąd Rejonowy podkreślił, że matka małoletniego wyjechała z nim do N. w celu poprawy swojej sytuacji materialnej niemniej jednak powinna liczyć się z tym, że koszty utrzymania w tym kraju są wyższe. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że przerzucanie wyższych kosztów utrzymania małoletniego na pozwanego z racji tego, że aktualnie mieszka on na terenie N. byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Powyższe okoliczności są bezsporne i same przez siebie powodują wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji w porównaniu do okresu, kiedy wydawano orzeczenie w przedmiocie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Słusznie jednak Sąd I instancji dostrzegł, że obecnie powódka poza tym, że pracuje w N. osiąga dochód w wysokości 800 zł z tytułu (...)w P., w którym swój udział pozwany przekazał w formie (...)na rzecz syna. Tym samym połowa kwoty najmu czyli 400 zł stanowi dochód małoletniego powoda i winna być przeznaczona na jego bieżące potrzeby. Resumując uznać należy, że pozwany łoży na małoletniego w sumie kwotę 800 zł miesięcznie, tj. kwotę ponad dwukrotnie wyższą niż kwota ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 30 listopada 2018 r. w sprawie VI RC 1434/18.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców tym samym matka małoletniego również winna czynić odpowiednie do swoich możliwości zarobkowych nakłady finansowe na rzecz syna. Brak jest podstaw aby kosztami utrzymania małoletniego w całości obciążyć pozwanego.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że upływ czasu i wzrost naturalnych potrzeb powoda, wiąże się z koniecznością zwiększenia wydatków na zabezpieczenie realizacji jego usprawiedliwionych potrzeb, przez co oczywistym jest zwiększenie udziału finansowego pozwanego, w partycypowaniu w tych wydatkach. Ustalona przez Sąd Rejonowy kwota 400 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz małoletniego jest wystraszająca do zaspokojenia jego aktualnych potrzeb, odpowiada przeciętnym kosztom utrzymania, przy uwzględnieniu nakładów finansowych jego matki.

Sąd Odwoławczy nie podzielił zatem stanowiska skarżącej w zakresie kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. W konsekwencji po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy dokonanej przez pryzmat zarzutów apelacyjnych Sąd Odwoławczy uznał, że wyrok Sądu I instancji jest słuszny i prawidłowy, zaś argumenty apelacji nie zdołały go zdyskredytować, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.